

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

II. ÚS 66/2023-28

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ľuboša Szigetiho, zo sudkyne Jany Laššákovej (sudkyňa spravodajkyňa) a sudcu Petra Molnára v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky [REDAKOVANÉ] zastúpenej advokátom JUDr. Romanom Cibulkom, advokátska kancelária, Hlavná 13, Trnava, proti postupu Okresného súdu Nitra v konaní vedenom pod sp. zn. 27 Cb 158/2007 po právoplatnosti nálezu ústavného súdu č. k. I. ÚS 30/2017-23 z 29. marca 2017 takto

r o z h o d o l :

1. Postupom Okresného súdu Nitra v konaní vedenom pod sp. zn. 27 Cb 158/2007 **b o l o p o r u š e n é** základné právo sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prerokovanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.
2. Sťažovateľke **p r i z n á v a** finančné zadosťučinenie v sume **3 000 eur**, ktoré **j e** Okresný súd Nitra **p o v i n n ý** zaplatiť jej do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.
3. Sťažovateľke **p r i z n á v a** náhradu trov právneho zastúpenia v sume **663,57 eur**, ktorú **j e** Okresný súd Nitra **p o v i n n ý** zaplatiť právnomu zástupcovi sťažovateľky do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.
4. Vo zvyšnej časti ústavnej sťažnosti **n e v y h o v u j e**.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Skutkový stav veci a argumentácia sťažovateľky

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu 16. januára 2023 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov

podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prerokovanie vecí v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Nitra (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 27 Cb 158/2007 (ďalej aj „napadnuté konanie“). Sťažovateľka tiež navrhuje, aby ústavný súd vydal nález, ktorým by prikázal okresnému súdu konať v napadnutom konaní bez zbytočných prietáhov, priznal jej finančné zadostučinenie v sume 8 000 eur a náhradu trov konania pred ústavným súdom.

2. Ústavný súd uznesením č. k. II. ÚS 66/2023-10 z 8. februára 2023 prijal podľa § 56 ods. 5 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie ústavnú sťažnosť sťažovateľky v časti namietaného porušenia základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v napadnutom konaní po právoplatnosti nálezu č. k. I. ÚS 30/2017-23 z 29. marca 2017 (ďalej len „skorší nález“) a vo zvyšnej časti ju odmietol.

3. Z obsahu ústavnej sťažnosti vyplýva, že sťažovateľka je v právnom postavení žalovanej v 5. rade v konaní vedenom na okresnom súde pod sp. zn. 27 Cb 158/2007 o určenie neplatnosti zmluvy o predaji podniku, určenie vlastníckeho práva a vydanie vecí. Vec nie je dosiaľ právoplatne skončená, pričom okresný súd nevydal ani meritórne rozhodnutie. Sťažovateľka viackrát okresný súd urgovala, aby vo veci konal. Jej vecou sa zaoberal aj ústavný súd, ktorý skorším nálezhom (právoplatným 20. mája 2017, pozn.) rozhodol, že postupom okresného súdu v napadnutom konaní bolo porušené základné právo sťažovateľky na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov (a jemu zodpovedajúce právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru), a okresnému súdu prikázal, aby v napadnutom konaní konal bez zbytočných prietáhov.

4. Podľa sťažovateľky od vydania skoršieho nálezu prešlo viac ako 5 rokov, pričom okresný súd stále vo veci nerozhodol. Celková doba napadnutého konania už presiahla 15 rokov a stav právnej neistoty sťažovateľky naďalej pretrváva, čo sa negatívne podpisuje aj na jej zdraví. Postup okresného súdu je naďalej neefektívny a vo veci nekoná bez prietáhov aj napriek príkazu ústavného súdu.

5. Podľa sťažovateľky predmetom napadnutého konania je rozhodovanie o viacerých nárokoch žalobcu, z ktorých sa sťažovateľky týka iba časť žaloby, ktorou sa žalobca domáha určenia neplatnosti zmluvy o predaji podniku a určenia vlastníckeho práva. Sťažovateľka nepopiera dôvodnosť žaloby vo vzťahu k nej o určenie neplatnosti zmluvy o predaji podniku. Je si vedomá, že na celkovú dĺžku napadnutého konania má veľmi výrazný vplyv aj skutočnosť, že žalovaný vo 4. rade [REDAKOVANÉ] (ďalej len „žalovaný vo 4. rade“) a jeho prostredníctvom i žalované spoločnosti v 1., 2., 3. a 6. rade (v ktorých je konateľom) robia všetko preto, aby výsledok napadnutého konania oddialili. Robia tak svojimi opakovanými procesnými podaniami, ktorými nedôvodne namietajú, či už zaujatosť zákonnej sudkyne, sudcov odvolacieho súdu, alebo dovolacieho súdu, podávajú neodôvodnené námietky týkajúce sa miestnej nepríslušnosti konajúceho súdu, opakovane podávajú nedôvodné návrhy o vstupe vedľajších účastníkov do tohto

konania a takýmto spôsobom nútiť okresný súd o spomínaných procesných návrhoch rozhodovať, čo má vplyv na rýchlosť predmetného konania. Na strane druhej však podľa názoru sťažovateľky okresný súd nedostatočne využíva oprávnenia dané Civilným sporovým poriadkom na vedenie konania.

II.

Vyjadrenie okresného súdu a replika sťažovateľky

6. V podaní doručenom ústavnému súdu 6. marca 2023 predseda okresného súdu uviedol, že vec bola okresnému súdu doručená 9. mája 2007. Postupne bola pridelená štyrom zákonným sudcom. Ako poslednej bola vec pridelená 27. marca 2020 sudkyňi JUDr. Monike Kublovej. V tom čase mal spis 3231 strán. Vec bola priebežne sledovaná správou okresného súdu a jeho predsedom monitorovaná.

Od právoplatnosti skoršieho nálezu pôvodná zákonná sudkyňa JUDr. Ľubica Farkašová vo veci riadne konala až do odchodu do dôchodku. V priebehu konania boli podávané podania zo strany žalovaného vo 4. rade, ktoré činnosť okresného súdu v predmetnej veci ochromovali. Proti zákonnej sudkyňi podal žalovaný vo 4. rade aj žalobu a trestné oznámenie.

Listom z 15. apríla 2020 sa sťažovateľka informovala na stav predmetnej veci. Na základe vyjadrenia zákonnej sudkyne predseda okresného súdu sťažovateľku 22. apríla 2020 informoval o prevzatí veci novou zákonnou sudkyňou a potrebe naštudovania spisu. Prostredníctvom Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo“) podal sťažnosť na prietahy vo veci žalobca. Vyjadrenie ministerstvu bolo zaslané 9. júla 2020. Na základe žiadosti ministerstva je pravidelne v dvojmesačných intervaloch informované o postupe zákonnej sudkyne vo veci. Zákonná sudkyňa podávala pravidelne správy o stave napadnutého konania správe okresného súdu a má jednoznačne záujem vo veci konať v primeraných lehotách. V značnom rozsahu jej v tom bránila pandemická situácia (na základe žiadostí sporových strán) a podania strán, prevažne žalovaného vo 4. rade. Ten podal na zákonnú sudkyňu aj viacero podaní na orgánoch prokuratúry a dve žaloby o ochranu osobnosti. Krajský súd v Nitre (ďalej len „krajský súd“) uznesením č. k. 15 Ncb 2/2021 z 10. júna 2021 rozhodol, že zákonná sudkyňa nie je vylúčená z prejednávania a rozhodovania vo veci.

Podľa predsedu okresného súdu predmetný spor ako obzvlášť zložitý nemožno charakterizovať. Okresný súd má záujem vo veci konať, bránila mu v tom pandemická situácia a námietky účastníkov. Okresný súd odročovanie pojednávani neinicioval. Strany sporu svojimi podaniami plynulému postupu vo veci bránia, pretože súd sa nimi musí zaoberať a zjavne spôsobujú, že vo veci nie je možné rozhodnúť. Vec bola opakovane na krajskom súde. Tiež konštatoval, že strany sporu robia všetko, aby bolo rozhodnutie okresného súdu čo najviac oddialené, pričom im to procesný zákon umožňuje a okresný súd nemá vhodné zákonné možnosti nad rámec priebehu konania toto konanie zrýchliť. Aj sťažovateľka opakovane spôsobila prekážky v konaní. Reálne sa konania nezúčastňuje, má ustanoveného procesného opatrovníka. Proti sťažovateľke je vedené pre predmetnú vec aj trestné konanie, ktoré je prerušené pre jej zdravotný stav. S poukazom na uvedené možno jej ústavnú sťažnosť charakterizovať ako účelovú, a to len pre finančný prospech.

7. V rámci repliky sťažovateľka v podaní doručenom ústavnému súdu 17. marca 2023 uviedla, že s argumentáciou predsedu okresného súdu sa nestotožňuje. Je presvedčená, že aj po právoplatnosti skoršieho nálezu okresný súd naďalej vo veci koná „*neefektívne, nesústredene a teda so zbytočnými prietťahmi*“. Sťažovateľka poukazuje na svoje argumenty uvedené v ústavnej sťažnosti a podľa nej na dĺžku napadnutého konania majú vplyv i obštrukcie žalovaného vo 4. rade, ako i tých účastníkov konania na strane žalovaných, v ktorých je žalovaný vo 4. rade konateľom. Odmieťa však ničím nepodložené tvrdenie okresného súdu, v zmysle ktorého sa aj ona nejakým spôsobom spolupodieľala na tom, že v napadnutom konaní nebol okresný súd schopný dosiaľ rozhodnúť. Sťažovateľka tvrdí, že ona sa preukázateľne domáhala proti konajúcemu súdu, aby vo veci čo najskôr rozhodol, pričom sama nepopiera a nepopiera dôvodnosť žaloby vo vzťahu k nej a opakovane tvrdí, že je v jej záujme, aby okresný súd vo veci čo najskôr rozhodol. Je presvedčená, že okresný súd nedostatočne využíva zákonné prostriedky, ktorými by sa mohol vysporiadať s obštrukčnou činnosťou žalovaného vo 4. rade a žalovaných v 1., 2., 3. a 6. rade. Opakovane poukázala na zbytočnú nadprácu okresného súdu spočívajúcu v neopodstatnenom predkladaní spisu krajskému súdu alebo v nadbytočnom vypracovávaní rozhodnutí (napr. rozhodnutie o nevyhovení návrhu účastníka konania na zmenu, prípadne zrušenie pôvodne nariadeného termínu pojednávania, rozhodnutie o nevyhovení návrhu na doplnenie dokazovania a pod.) a tiež v často nedôvodnom odročovaní a zrušovaní termínov pojednávania. Práve takéto počínanie okresného súdu v podstatnej miere ovplyvnilo a ovplyvňuje samotnú dĺžku napadnutého konania a nevydanie meritórneho rozhodnutia vo veci vrátane možnosti rozhodnúť napríklad čiastočným rozsudkom iba o niektorom z uplatňovaných nárokov, ktoré sa týkajú sťažovateľky (ktorá navyše dôvodnosť týchto nárokov uplatňovaných vo vzťahu k nej nepopiera a tieto uznáva).

8. Predseda okresného súdu 27. marca 2023 doručil ústavnému súdu zápisnicu z pojednávania zo 16. marca 2023 (na ktorom žalovaný v 1. rade vzniesol námietku zaujatosti zákonnej sudkyne a všetkých sudcov civilného a obchodného oddelenia okresného súdu) a trestné oznámenie podané žalovaným vo 4. rade na zákonného sudcu rozhodujúceho v konaní o žalobe o ochranu osobnosti.

III.

Posúdenie dôvodnosti ústavnej sťažnosti

9. Ústavný súd podľa § 58 ods. 3 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ústavnou sťažnosťou a so stanoviskami účastníkov konania dospel k názoru, že od neho nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

10. Predmetom konania pred ústavným súdom po prijatí ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie je rozhodovanie, či postupom okresného súdu v napadnutom konaní a jeho nečinnosťou, resp. neefektívnou činnosťou po právoplatnosti skoršieho nálezu došlo k porušeniu základného práva sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prietťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

11. Ústavný súd si pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietťahov garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej

len „ESLP“) k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (I. ÚS 132/03, IV. ÚS 105/07, IV. ÚS 90/2010, II. ÚS 123/2022).

12. Pri rozhodovaní o ústavných sťažnostiach namietajúcich porušenie už označených práv vychádza ústavný súd zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na príslušnom súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstráni. K vytvoreniu želateľného stavu, t. j. stavu právnej istoty, dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu (IV. ÚS 221/04, III. ÚS 154/06, II. ÚS 438/2017, II. ÚS 118/2019). Základnou povinnosťou príslušného súdu a sudcu je preto zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastník na daný súd obrátil so žiadosťou o jeho rozhodnutie.

13. Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným prietahom v konaní, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (I. ÚS 41/02, III. ÚS 111/02, IV. ÚS 99/07) zohľadňuje tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitost' veci, o ktorej súd rozhoduje, správanie účastníka súdneho konania a postup samotného súdu. V súlade s judikatúrou ESLP ústavný súd v rámci prvého kritéria prihliada aj na predmet sporu (povahu prerokúvanej veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľov (IV. ÚS 187/07, III. ÚS 241/2017, I. ÚS 477/2020, II. ÚS 573/2022). Podľa rovnakých kritérií postupoval ústavný súd aj v danom prípade.

14. Pokiaľ ide o kritérium, ktorým je právna a faktická zložitost' veci, predmetom konania vedeného okresným súdom je rozhodovanie o viacerých nárokoch žalobcu, napr. „o určenie neplatnosti zmluvy o predaji podniku, o určenie neplatnosti kúpnych zmlúv, o určenie vlastníckeho práva, o určenie neplatnosti zmluvy o zriadení záložného práva, o určenie, že nehnuteľnosti nie sú zaťažené záložným právom, o určenie povinnosti vypratať nehnuteľnosti“. Vec sa nejaví ako právne zložitá, čo potvrdil aj predseda okresného súdu. Ide však o skutkovo zložitejšiu vec, a to najmä vzhľadom na vyšší počet účastníkov konania na strane žalovaných a súvislost' sporu s inými konaniami vedenými na iných súdoch. Ale ani to však nemôže odôvodňovať už viac ako pätnásťročné trvanie napadnutého konania.

15. Správanie sťažovateľky ako strany sporu je druhým kritériom, ktoré sa uplatňuje pri rozhodovaní, či v konaní pred príslušným súdom došlo k zbytočným prietahom, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Ústavný súd konštatuje, že v správaní sťažovateľky po právoplatnosti skoršieho nálezu nebadať žiadne obštrukčné konanie, naopak, aktívne sa zaujíkala o priebeh konania vo veci, o čom svedčí napríklad aj jej žiadosť zo 16. apríla 2020 o nariadenie pojednávania.

16. Tretím hodnotiacim kritériom, podľa ktorého ústavný súd zisťoval, či došlo k porušeniu označených práv sťažovateľky, bol postup samotného okresného súdu v posudzovanom období. Od právoplatnosti skoršieho nálezu ústavného súdu uplynulo viac ako 5 rokov. V tomto období ústavný súd nezaznamenal v postupe okresného súdu dlhšiu nečinnosť. Okresný súd nariadil vo veci viacero pojednávaní, väčšina z nich bola zrušená na základe žiadosti žalovaných v 1., 2., 3., vo 4. a v 6. rade, predovšetkým počas pandemického obdobia rokov 2020 a 2021. Okresný súd vydal viacero procesných rozhodnutí na základe rôznych návrhov strán sporu. V rámci tohto obdobia sa vec viackrát nachádzala na krajskom súde v dôsledku podania opravných prostriedkov proti rozhodnutiam okresného súdu. V čase prerokovania tejto ústavnej sťažnosti nie je napadnuté konanie skončené. Posledné pojednávania vo veci boli vykonané 12. januára 2023, 23. februára 2023 a 16. marca 2023. Ďalšie bolo nariadené na 6. apríl 2023.

17. Opakovane ako v skoršom náleze možno postup okresného súdu v posudzovanom období aj vzhľadom na celkovú dĺžku konania považovať za neefektívny. Odročovanie pojednávaní možno v kontexte danej veci hodnotiť jednoznačne ako nehospodárne konanie a nemožno akceptovať, že vo veci samej okresný súd ešte nerozhodol ani o jednom z viacerých nárokov žalobcu, ak navyše od rozhodnutia v tejto veci súvisia aj iné spory, ktoré sú vedené na iných súdoch a tento spor má súvis aj s trestným stíhaním sťažovateľky, ktorá na tento účel tiež žiadala okresný súd, aby vo veci rozhodol čo najskôr. Uvedené je ešte zvýraznené aj príkazom konať, ktorý vyslovil ústavný súd v skoršom náleze. Okresný súd nedokázal svoju činnosť organizovať tak, aby čo najskôr odstránil stav právnej neistoty sťažovateľky. Z ústavnoprávneho hľadiska ústavný súd nemohol akceptovať doterajšiu dĺžku konania, aj keď sa okresný súd bránil objektívnymi okolnosťami majúcimi vplyv na vznik prieťahov v konaní.

18. Z obsahu spisu je tiež zrejmé, že na predĺžení napadnutého konania má veľký vplyv konanie žalovaných v 1., 2., 3., vo 4. a v 6. rade, ktorí svojimi rôznymi opakujúcimi sa podaniami, resp. žiadosťami o odročenie pojednávaní (dôvodnými aj nedôvodnými, aj značne využívajúc, resp. zneužívajúc pandemickú situáciu), námietkami zaujatosti, opakovanými návrhmi na určenie súdu, ktorý vec prejedná a rozhodne, návrhmi na neodkladné opatrenia a pod. maria (aj účelovo) súdne pojednávania a v podstate oddiaľujú rozhodnutie vo veci.

19. S prihliadnutím na skorší nálež, vychádzajúc z doterajšej dĺžky napadnutého konania, ústavný súd konštatuje, že postup okresného súdu v napadnutom konaní po právoplatnosti skoršieho nálezu nie je možné považovať za súladný so základným právom sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov a zistené prieťahy dosahujú ústavnoprávnu relevanciu, preto rozhodol o porušení základného práva sťažovateľky podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (bod 1 výroku tohto nálezu).

IV.

Prikázanie vo veci konať a primerané finančné zadost'učinenie

20. Podľa § 133 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde ak porušenie práv alebo slobôd vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci

konal. V posudzovanej veci ústavný súd v zhode so svojou judikatúrou (III. ÚS 158/07, III. ÚS 74/2010, II. ÚS 286/2018) neprikázal okresnému súdu, aby vo veci konal, pretože táto povinnosť mu už bola uložená skorším nálezom ústavného súdu vydaným vo veci ústavnej sťažnosti sťažovateľky na prietahy v napadnutom konaní. Na základe uvedeného ústavný súd o tomto návrhu sťažovateľky rozhodol tak, ako to je uvedené v bode 4 výroku tohto nálezu.

21. Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie. Podľa § 133 ods. 3 písm. e) zákona o ústavnom súde ak ústavný súd ústavnej sťažnosti vyhovie, môže priznať sťažovateľovi primerané finančné zadosťučinenie, ak o to požiadal. Z § 123 ods. 2 zákona o ústavnom súde vyplýva, že ak sa sťažovateľ domáha primeraného finančného zadosťučinenia, musí uviesť rozsah, ktorý žiada, a z akých dôvodov sa ho domáha.

22. Sťažovateľka sa domáha priznania primeraného finančného zadosťučinenia proti okresnému súdu v sume 8 000 eur, pričom poukazuje na skutočnosť, že v jej veci ani napriek zjavne neprimeranej dĺžke konania nedošlo k odstráneniu stavu právnej neistoty, čím sa stále nachádza v právnej a existenčnej neistote, ktorá ju stresuje, traumatizuje a nepriaznivo ovplyvňuje jej zdravotný stav. Výsledok napadnutého konania má zásadný vplyv aj na trestné konanie vedené proti nej.

23. Cieľom finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany, nielen vyslovenie porušenia, prípadne príkaz na ďalšie konanie bez pokračujúceho porušovania základného práva (IV. ÚS 210/04, I. ÚS 257/08). Podľa názoru ústavného súdu v tomto prípade prichádza do úvahy priznanie finančného zadosťučinenia. Pri rozhodovaní o primeranom finančnom zadosťučinení ústavný súd vychádza zo zásad spravodlivosti aplikovaných aj ESLP, ktorý spravodlivé finančné zadosťučinenie podľa čl. 41 dohovoru priznáva so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu.

24. Vzhľadom na doterajšiu dĺžku konania vedeného okresným súdom, berúc do úvahy predmet napadnutého konania a všetky okolnosti daného prípadu, ústavný súd považoval priznanie sumy 3 000 eur za primerané finančné zadosťučinenie (bod 2 výroku tohto nálezu).

V.

Trovy konania

25. Podľa § 73 ods. 3 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd v odôvodnených prípadoch podľa výsledku konania uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania alebo štátu trovy konania. Sťažovateľka si uplatnila nárok na náhradu trov konania pred ústavným súdom za tri úkony právnej služby.

26. Ústavný súd priznal sťažovateľke náhradu trov konania z dôvodu právneho zastúpenia advokátom podľa § 11 ods. 3 a § 13a ods. 1 písm. a) a c) vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov pozostávajúcu z odmeny advokáta za tri úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia, podanie ústavnej sťažnosti, podanie repliky). Za tieto úkony uskutočnené v roku 2023 patrí odmena v sume trikrát po 208,67 eur a režijný paušál v sume trikrát po 12,52 eur. Celkove teda trovy právneho zastúpenia predstavujú sumu 663,57 eur (bod 3 výroku tohto nálezu).

27. Priznanú náhradu trov konania je okresný súd povinný uhradiť na účet právneho zástupcovi sťažovateľky do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu (§ 62 zákona o ústavnom súde v spojení s § 263 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 13. apríla 2023

Luboš Szigeti
predseda senátu